

kommissionsdirektiver, som vedrører et dansk beskyttelsesniveau på sundheds-, miljø-, arbejdsmiljø- og forbrugerområdet. Derfor synes jeg, det er væsentligt at få en tilkendegivelse fra regeringen af, om man vil arbejde for også på det gældende traktatgrundlag at sikre, at sådanne spørgsmål, der vedrører det danske beskyttelsesniveau, altid bliver løftet til et politisk niveau, så der er et politisk ansvar at placere, hvis der er tale om forringelser i nogle lande, herunder Danmark. Og det er jo bl.a. det, der er sket med netop babydamdirektivet, hvor man må sige, at sagens indhold fik en uheldig behandling, men hvor sagen jo blev løftet til et politisk niveau.

Så det, jeg synes kunne være interessant på det gældende traktatgrundlag, var at få en forsikring fra regeringen om, at man til enhver tid vil løfte sager, der forringer dansk beskyttelsesniveau, til et politisk niveau.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Først til hr. Keld Albrechtsen. Det er jo rigtig, at i en række tilfælde er der i direktiverne fastlagt ganske nøje bestemmelser for, hvilke beføjelser der så videre tilkommer Kommissionen – det er jo en kendt sag – men det, som spørgeren har spurgt mig om, er, om regeringen vil tage skridt til at fjerne disse muligheder. Det kan vi altså ikke i henhold til det eksisterende traktatgrundlag, og der er en række direktiver, som er vedtaget, og hvor det jo heller ikke vil være muligt at gennemføre noget sådant.

Jeg må også gøre opmærksom på, at spørgsmålet om miljøgarantien, som jo diskuteres løbende i Europaudvalget i forbindelse med afgørelse af de enkelte sager, synes jeg klart falder uden for dette spørgsmål. Jeg er klar til at besvare spørgsmål vedrørende miljøgarantiens anvendelse i enkeltsager når som helst, men så er det dét, spørgeren må spørge om.

Jeg har sagt til spørgeren, hr. Keld Albrechtsen, at vi i øvrigt er klar over, at der i hele denne problemstilling gemmer sig betydelige problemer. Det illustreres også ved hr. Jørn Jespersens indlæg, og jeg mener, diskussionen om, hvorledes vi skal angribe det problem, hvordan det bedst kan gøres, er et af de emner, som vil dukke op i forbindelse med fastlæggelsen af et forhandlingsgrundlag for regeringen på regeringskonferencen. Det lader sig ikke gøre inden for rammerne af et onsdagsspørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg opfatter det således, at vi skal koncentrere den fortsatte diskussion om to spørgsmål: Dels behovet for traktatændringer og dels spørgsmålet om, hvad vi gør for at sikre, at kommissionsdirektivforslag, som indeholder ting, som vi mener her i Danmark er lovgivningsstof, eller som f.eks. griber ind i vores miljø og forhindrer os i at bruge miljøgarantien, skal kunne løftes op i Ministerrådet, således at de ikke kan vedtages administrativt. Jeg vil godt bede ministeren svare på, om han er enig i, at det bør være sådan, at der ikke kan lovgives på administrativt plan, at man ikke kan lave lovgivningsregler på administrativt plan, som tilsidesætter vores miljøgaranti, og at i sådanne situationer må regeringen absolut gå ind og sikre, at det bliver løftet op i Ministerrådet, således at vi i hvert fald får det op dér, hvor der er lovgivningskompetence tildelt efter Traktaten – desværre.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er helt udelukket, selvfølgelig, – det var hr. Jørn Jespersen også inde på – at Rådet selv detaljeret kan administrere en række af de bestemmelser, der er gennemførelsesbestemmelser, som er nødvendige for at udfylde et direktiv. Det lader sig ikke gøre. Der kan være tale om, at større problemer kan løses ved at blive løftet op på politisk plan. Og jeg vil da gerne sige, at det er mit principielle standpunkt, at efter komitéproceduren skal man ikke kunne vedtage nye politiske principper. Det ville være uforsvarligt, og det ville ikke være i overensstemmelse med et alment dansk syn på, hvorledes lovgivningsbestemmelser kommer til verden.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for den sidste tilkendegivelse, for det viser jo da i hvert fald, at der er en kerne i denne sag, som vi er enige om. Det vil vi så prøve at komme videre med med dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg vil så blot spørge ministeren, fordi han nu efterlyste konkrete eksempler: Er sagen om udfyldning af drikkevandsdirektivet – som altså, hvis det bliver gennemført, vil medføre, at vi ikke kan kontrollere nedsivning af sprøjtemidler til vores grundvand – ikke netop et eksempel, hvor regeringen må gå ind og sige: En sådan sag kan ikke afgøres ved et kommissionsdirektiv; det er et lovgivningsanliggende; det skal som minimum op og afgøres i Mini-